

-----KERSTDINER VOOR TWEE PERSONEN-----

Wat doen we met de kerstdagen Henk, bitter ^{weinig} mefssie want je zit met de hond hē en om dat arme dier nou urenlang in de auto te laten zitten als wij ergens op visite zijn, neen dat is niks, we blijven lekker thuis en proberen er iets moois van te maken. Ja maar wat en hoe, ach we vinden wel wat.

En we vonden het ook, het stond in een boekje van lands grootste kruidenier "Kerstdiner, vier gangen voor twee personen en het hoeft niet duur te zijn "een uurtje werk". Op naar de winkel met het boodschappenbriefje, maar dat viel tegen. Vroeger was dat veel makkelijker met de kerst, een knijn, klaar kerstdiner. Maar nu het begon al in de winkel, Henk, ja, durf jij te vragen naar sharonfruit, he wat is dat, ik weet het niet. En crema fraiche, cranberrycompote, oceanspray en dat was pas de eerste gang. De tweede gang gegratineerde mosselen, ik vroeg aan mijn vrouw heb jij daar al eens van gehoord mosselen met graten, nee suffie daar bedoelt men mee dat ze even in het kokende water moeten, oh. De derde gang tournedos, ik dacht aan een soort wielervedstrijd, maar het was dure biefstuk, aldoende leert men, het moest met ~~knif~~ ham gevuld worden. Vierde gang witte chocolademousse, ik dacht eerst dat het engels was mousse, gelukkig niet mijn vrouw zei een soort haagse bluf, oh zeā ik, zou Lubbers dat ook eten? Toen alles op gang gesorteerd op het aanrecht lag, dacht ik, nou, een uurtje werk.

Eerste Kerstdag, ik had de ~~knif~~ ontbijttafel netjes gedekt twee kaarsen op tafel een kersttakje heel stemmig, ik had mijn donkere pak aantrokken, teen mijn vrouw binnenkwam in haar morgenochtendjas keek zij mij stom verbaasd aan en vroeg, waar moet jij naar toe, nergens zei ik maar ik dacht, ja ja jij dacht en jou kennende moet je pak na de kerst gelijk naar de stomerij. Je lijkt mijn moeder wel. Juist daarom ook. zie je nou wel, ik ben net Pommetje, en ik bedoel het altijd zo goed. Na de koffie zo tegen twaalf uur vroegen wij beiden tegelijk hoelaat zullen we eten ik zei dineren dat was de bedoeling toch. Zo ongeveer tweexuur, dus om een uur begennen wij. Henk wil jij even wat aardappeltjes schillen, ja hoor, ik zocht de grootste uit die er waren, zo vlug klaar dacht ik, dat was het begin, moet ik nog vertellen wat zij zei, nee he. Dus kleine mooie ronde aardappeltjes uitgezocht en geschilt, dat was wel goed, ze vroeg alleen of ik visite verwachtte.

De koelkast moest half leeg voor de eerste gang, een deel van de tweede gang en voor de laatste gang, verder voorverwarmde borden, waarvan er een kapot viel omdat ik het met blote handen pakte.

Wij hebben een open keuken, dus het hele hhis rook naar ons diner, moet je, je voorstellen de reuk van gegrilde mosselen, gebakken uitjes en vlees en weet je wat het ergste was, waar we helemaal niet aan gedacht hadden, mijn vrouw mag geen kruiden gebruiken want zij heeft een streng dieet, weet u hoe een viergangenkerstdiner smaakt zonder kruiden en specerijen neen, wij wel. het werd een stille avond het kerstlied is ook zo stille nacht heilige nacht, dat laatste lieten we er maar af.

Ik probeerde het goed te maken en vroeg, zal ik morgen kokken vrouwtje, timide zei zij. ja doe dat maar ik kan voorlopig geen keuken meer zien. Want de afwas van het diner was zo groot geweest dat het een dik uur werken was voor alles weer netjes in de kasten stond en dat had men er niet bij vermeld.

De andere morgen tweede Kerstdag, zei mijn vrouw tegen de middag, jij zou toch koken, ja natuurlijk, ga jij maar een straatje om en als terug komt is het diner klaar, je hebt nog niets aan het eten gedaan, dat zal wel wat lekkers worden, nou ja als ik maar niets hoeft te doen vandaag. Toen ze de deur achter zich dicht trok, vloeg ik als een tornado door het huis, scheurde een blik open de grote aardappelen van gisteren op het vuur, uitje snijden nog twee uien fijn gesneden en gesmeerd twee speklappes in de keekepan op een zacht pitje een krop sla uitelkaar gerukt gewassen een beetje zout een beetje suiker wat azijn en klaar was kees, Tafel dekken een diep en een plat bord onderleggers bestek, ik hoorde de buitendeur en zette als een haas alies op tafel, ze ging zitten met een gezicht als, als, ach laat maar ik zeg het niet. Maar toen ik de deksel van de pan deed en zij zag wat ik gemaakt had t, was net of de zen doorbrak en het regende nog ook, roerend he, Ach Henkie me Henkie zei zij wat is dat Gem verrassing bruine bonen met spek dat is pas een echt feestmaal en zo werd het toch nog een Zalig KERSTFEEST.

H. Verburg.